

digede for et Forhold, som den Beskyldte paa-
 staaer at have afvist, som det forekommer
 Mange næsten afgjørende, saaledes at Be-
 skyldningerne vare slet grundede og vare nær-
 ved kun at falde tilbage paa Angriberen selv.
 Det er disse Kjendsgjerninger, som jeg paa-
 staaer i Sandhedens og Rettens Interesse
 maae opfordre til ikke at negte en Under-
 søgelse, men meget mere kunne synes at opfor-
 dre Regjeringens Chef til at paalægge den
 Foresatte ved Dom — som der staaer i vor
 gamle Lov — at fralægge sig de Sigtes-
 imod hans Embedsførelse, der saaledes ere offent-
 lig fremførte imod ham, og som ere bestyrkede ved
 den mærkværdige og indholdsrige Artikel i et andet
 Blad, jeg ogsaa har tilladt mig at berøre.
 Denne Artikel afgiver, idet den kaster et Lys
 paa det hele Forhold, tillige saadanne Mo-
 menter for en Under søgelse, af hvilke man
 kunde vente Sandhed og Lys, at jeg ikke for-
 staaer, at den ikke allerede tidligere har be-
 væget, eller dog idetmindste nu kan bevæge
 Regjeringen til at indlade sig paa en Under-
 søgelse. Den høitærede Conseilspræsident har
 talt om det Forfærdelige i, at man 5 Aar
 efter skulde komme til en saadan Under søgelse;
 men jeg kunde vende Sætningen om og sige,
 at det maaskee havde været forfærdeligt, om
 vi umiddelbart efter Begivenheden, da netop
 det, han kaldte Partiidensskaben, med Rette
 blusfede op i lys Lue, havde anstillet en sa-
 dan Under søgelse. Det havde neppe haadet
 Sandheden, men det vil neppe vanskeliggjøre
 Sandhedens Fremme, at der er gaaet 5 Aar.
 Dette er ikke en tilstrækkelig lang Tid til af-
 Huskommelsen at udvifte de skæbnesvangre Be-
 givenheder; men det er en tilstrækkelig lang
 Tid til at bringe Lidensskaben til Hvile, til at
 lade den sunde, rolige Overveelse træde iste-
 det. — Den høitærede Conseilspræsident sagde,
 at han og hans Regjering ikke vare Politikere.
 Dette er i det Hele en underlig Udtalelse af
 en Regjeringens Chef, men jeg vil ikke holde
 mig til et uheldigt Ord; jeg vil tage Sagen
 — som der staaer i en gammel nu afflasket
 Lov —: „i den yndeligste Mening“. Han
 sagde, at vor Opgave skulde være at samle
 Folket, men at vi vilde adsplitte det, dersom
 vi igjen rippede op i disse Sager, og vi skulde

derfor holde disse Under søgelses borte. Jeg
 vilde ønske, at Regjeringens Præsident vilde
 have tænkt herpaa, da han samlede en Deel
 af Folket for at faae Kong Frederik den
 Syvendes Grundlov forandret. Havde han
 dengang stillet sig i Spidsen for denne Løvs
 Gjensødelse, havde han samlet Folket omkring
 Kongen og vundet Kongen for Folket; det vilde
 have styrket hans Navn, der vilde være bleven
 hyldet af os og overbragt til Efterverdenen
 paa en Maaade, som det sandelig nu ikke vil
 blive alene af den Grund, og heller ikke ved
 den Holdning, han nu indtager i denne Sag.
 Jeg skal imidlertid ikke i dette Dieblis sige
 mere. Jeg ønsker, at det ærede Thing skal
 udtale sin Stemning om denne Sag. Jeg
 tror, det er i Thingets Interesse, i Landets
 og Regjeringens Interesse, at der kommer til
 at foreligge en bestemt Udtalelse, og jeg skal
 derfor forberede en Dagsorden, om hvilken jeg,
 naar jeg finder Dieblisset passende, nærmere
 skal udtale mig.

Conseilspræsidenten: Jeg skal kun
 med Hensyn til den sidste personlige Bemærk-
 ning fra den ærede Folkethingsmands Side
 fremhæve, at den Hyldest, som han vilde ønske,
 at jeg skulde have faaet, og at jeg kunde have
 fortjent, bryder jeg mig ikke en Smuds om.
 Jeg handler ikke for at vinde Hyldest. Jeg
 handler i Overbeviisningen om at gjøre et
 Rette. Hvorvidt det vinder Anerkjendelse, er
 noget ganske Andet. Naar det ærede Medlem
 taler om dette længst forsvundne Thema, tror
 jeg, det blev klart beviist, at Majoriteteten af
 Folket var derfor. Til det andet af det ærede
 Medlem Fremhævede, nemlig at han fastholder,
 at det, som denne Commission skulde gaae
 ud paa, kun skulde være en Prøvelse og ikke
 en Affigelse af nogen Kjendelse, maa jeg be-
 mærke, at dette er meget vanskeligt at fast-
 holde; thi den Prøvelse og det Resultat, som
 der kom ud af den, skulde jo dog bekjendt-
 gøres, og, om man nu end ikke ønskede nogen
 criminel Under søgelse, vilde dog en saadan
 Bekjendtgørelse af Resultatet af Prøvelsen
 have i moralisk Henseende fuldstændig den samme
 Virkning som en saadan og altsaa være en
 Dom.